

ΤΟΚΚΑ

ISSN 1986-2989

ΜΑΙΟΣ – ΜΑΥΙΣ 2011 ΣΑΥΙ / ΦΥΛΛΟ: 33

FES'in işbirliğinde BİLBAN – İKME yayın organı / Κοινή έκδοση BİLBAN – İKME σε συνεργασία με το FES

ÜCRETSİZ / ΔΩΡΕΑΝ

ΚΑΜΥΟΥΥ ΥΟΚΛΑΜΑΛΑΡİ VE SEÇİMLER AYNI DEĞERLERİ PAYLAŞTIĞIMZI KANITLADI MİLLİYEÇİLİĞİ YENERSEK GALİP GELİRİZ

Alpay Durduran

İki şey hakkında bilgi aldık. Birincisi kamuoyu yoklaması ve seçimlerdir. Kamuoyu yoklaması seçmenlerin hangi gerekçelerle oy verdiği hakkında bize verdi. Bana KADEM'in adamızın kuzeyinde yaşayanlar arasında yaptığı anketi hatırlattı ve sonuç aynı idi. Halk hemen aynı nedenlerle oy vermiş. Artan katılmayanların oranı aynı mentaliteyi gösterdi. Seçimler gösterdi ki seçmenler karamsardır ve aynı tepkiyi gösterdi. Kıbrıs sorunun çözümünden umudu kestiği için partilere oylamada ya müstenkif kaldı ya da politik olmayan nedenler için oy kullandı. Bu yüzden en anlamlı tepki oy vermeyenlerin miktarıdır.

Başka çok önemli mesajlar da vardır. Politik iklimin geliştirilmesi ve daha anlamlı politik katılımın kazanılması gereklidir. Bir ulusal politikanın çoğulcu demokrasilerde olmayacağı nedeniyle vatan haini suçlamalarına da yer olmaması gerektiği halka benimsetilerek demokrasinin geliştirilmesi gerektiğine inanıyorum.

Seçimler iki büyük partinin oylarını

arttırması ile sonuçlandı. Birisi DİSY ki geçen seçimlerden önce Annan planını destekledi yani Kıbrıslı Türklerle eşit siyasi güç paylaşımını kabul ettiydi ama çok oy kaybetmemişti, BM ilkeleri çerçevesinde yürütülen görüşmeleri AKEL'in umursamazlığına rağmen desteklemiş ve herkes aynı şekilde görüşmeleri desteklediğine inanır. İkincisi AKEL ki çözümü gerçekleştirmediği için karamsarlığın sorumlusudur, genel sekreteri bir solcu Kıbrıslı Türk'ü bir Rum'a tercih edeceğini açıklamış ve Başkan onu destelemiş, oylarını arttırmıştır.

Ulusal bir sorunun karşısında politik bir çıkmazla karşı karşıya kalan halk buna bir çıkış bulamamıştır. Rumlar çözümün olası olduğuna inandırılmamıştır. Bir büyük karşının karşısındadırlar ve herhangi bir şeyi kabul ederlerse çözüm yolunun açılacağına inandırılmamışlardır.

Görüşmeler süresince daha önce kabulü imkansız olarak görülen dönüşümlü başkanlık gibi şeyler kabul edilmiş ama bir çıkış yolu açılmamıştır. Diğer görüşme konuları hala hakkında uzlaşmayı beklemektedir. Garantiler gibi bazı hususlar

yabancıların İngiltere dahil yabancıların ele almasını beklemektedir ve çok karmaşıktır çünkü Türkiye'nin tek yanlı askeri müdahalesi ile sonuçlanacak değildir ama halk bunu nasıl yorumlayabilsin. Rumlar görüşmelerde şimdiki garantileri kabul ederse ne olur? Bu bir garantör gücün askeri olarak tek yanlı müdahaleye hakkı olduğunu mu gösterir? Yoksa görüşmelerin gündeminden garanti antlaşması çıkarılırsa kimsenin askeri müdahale hakkı olmadığı argümanı olduğu gibi kalır mı? Onun için bu bir ulusal dava konusudur diye korkmadan partiler halkı aydınlatmalıdır. Seçimler kanıtlamıştır ki partilerin halktan korkmasına gerek yoktur.

Kıbrıs sorunu ile ilgili esas sorun Kıbrıs Türk liderliği ile Türkiye arasındaki ilişkililerdir. Tüm Kıbrıslılar ülkelerini korumayı öğrenmelidirler ve sadece ortak bir idare kurmanın peşinde olmalıdırlar, anavatanlardan birine diğeri aleyhine adamızı kontrol etmeleri için bir fırsat sağlama peşinde olmamalıdırlar. Liderlerin kurucu devletlerin uluslararası antlaşma yapma hakları üzerinde zorluklar yaşamaları utanç vericidir. Bir tarafın

adamız aleyhine uluslararası antlaşma yapma hakkını istismar edeceğine inanılmaktadır. Güven görünmemektedir.

Şüphesiz Kıbrıs sorununun çözümü mecburidir ve bir yolu vardır. Bir federasyon tek seçenektir. Halka ortak bir idareyi öğrenmesi için bir fırsat verilmesine, öncelikle Türkiye ve Yunanistan'la olabilecek kadar iyi ilişkiler sahibi olmasına, adamızın çıkarlarını korumayı öğrenmesine ve AB içinde olmanın büyük fırsatından yararlanmasına ihtiyaç vardır.

Şimdiki koşullarda seçimlerden başka sonuçlar göremezdik çünkü büyük bir milli davamız vardır ve bu dava devlet gibi büyük güçler tarafından savunulmaktadır o yüzden demokrasimiz kısıtlıdır. Liderler seçimlerin yüzeyde görünen sonuçlarına değil derine bakmalı ve halkın bugünkü görüşme çerçevesinde varılacak bir sonucu onaylamaya hazır olduğunu görebilerek yabancı dayatmaların sonucu olan ve suçlama oyunu haline dönen ilişkilere son verilmesi için uluslararası destek almaya bakmalıdır.

ΟΙ ΔΗΜΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΑΠΕΔΕΙΞΑΝ ΟΤΙ ΜΟΙΡΑΖΟΜΑΣΤΕ ΤΙΣ ΙΔΙΕΣ ΑΞΙΕΣ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΤΙΣ ΞΕΠΕΡΑΣΟΥΜΕ ΑΝ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ

Αλπάου Ντουρντουράν

Έχουμε πληροφορηθεί για δύο πράγματα. Πρώτα ήταν οι δημοσκοπήσεις και οι εκλογές. Οι δημοσκοπήσεις μας έδωσαν πληροφορίες για τους λόγους που ψηφίζουν οι εκλογείς. Μου θύμισε τη δημοσκόπηση του KADEM στα άτομα που ζούνε στο βόρειο μέρος του νησιού μας και τα αποτελέσματα είναι τα ίδια. Οι άνθρωποι ψηφίζουν για τους ίδιους σχεδόν λόγους. Η αύξηση της αποχής δείχνει επίσης την ίδια νοοτροπία. Οι εκλογές δείχνουν ότι οι εκλογείς είναι απαισιόδοξοι και αντιδρούν με τον ίδιο τρόπο. Εφόσον έχασαν την ελπίδα για λύση του Κυπριακού προβλήματος μέσω της ψήφου στα πολιτικά κόμματα, είτε απέχουν είτε ψηφίζουν για μη πολιτικούς λόγους. Άρα η πιο πολύτιμη αντίδραση στην παρούσα στασιμότητα είναι το επίπεδο της αποχής.

Υπάρχουν επίσης και άλλα σημαντικά μηνύματα. Το πολιτικό κλίμα πρέπει να βελτιωθεί και πρέπει να αποκτηθεί πιο βαρυσήμαντη δημοκρατική συμμετοχή. Πιστεύω ότι η δημοκρατία πρέπει να αναπτυχθεί η δημοκρατία στα κόμματα εμπνέοντας τους ανθρώπους ότι σε μια πλουραλιστική δημοκρατία δεν μπορούν να υπάρχουν κατηγορίες ότι είναι προδότες διότι δεν μπορεί να υπάρξει μια

εθνική πολιτική. Όπου υπάρχει πολιτική που θεωρείται από το εθνικό κέντρο ότι είναι εθνική, εκεί δεν μπορεί να αναπτυχθεί η δημοκρατία.

Από τις εκλογές προέκυψε η αύξηση των ψήφων των δύο μεγάλων κομμάτων. Το ένα κόμμα είναι ο ΔΗΣΥ που πρόσφατα υποστήριξε το Σχέδιο Ανάν, δηλαδή αποδέχτηκε την ίση κα-

τανομή εξουσίας με τους Τουρκοκύπριους αλλά δεν έχασε πολλούς ψήφους στις προηγούμενες εκλογές, υποστήριξε τις διακοινοτικές συνομιλίες που διεξάγονται βάση των αρχών των ΗΕ παρόλη την άγνοια του ΑΚΕΛ

και όλοι πιστεύουν ότι συνεχίζει να υποστηρίζει τις συνομιλίες με τον ίδιο τρόπο. Το δεύτερο είναι το ΑΚΕΛ που παρόλη την αποτυχία της επίλυσης του Κυπριακού προβλήματος δημιούργησε την απαισιοδοξία, ο γενικός του γραμματέας ξεκάθαρα δήλωσε ότι προτιμά ένα σοσιαλιστή Τουρκοκύπριο πρόεδρο παρά ένα Ελληνοκύ-

να βρουν διέξοδο. Οι Ελληνοκύπριοι δεν μπόρεσαν να διαβεβαιωθούν ότι μια λύση είναι δυνατή. Βρίσκονται μπροστά σε ένα ισχυρό αντίπαλο και κανένας δεν μπορεί να τους πείσει ότι οτιδήποτε μπορεί να αποδεχτούν θα μπορέσει να ανοίξει το δρόμο για τη λύση. Κατά τη διάρκεια των συνομιλιών κάτι όπως την εκ περιτροπής προεδρία που ήταν απίθανο να γίνει αποδεχτή από τους Ελληνοκύπριους, έχει γίνει αποδεχτή αλλά αυτό δεν οδήγησε σε ρήγμα στο αδιέξοδο.

Φυσικά η επίλυση του Κυπριακού προβλήματος πρέπει να επέλθει και υπάρχει ένας τρόπος. Κάτω από προβλήματα που επικρατούν δεν θα μπορούσαμε να δούμε ένα διαφορετικό αποτέλεσμα στις εκλογές διότι έχουμε ένα εθνικό πρόβλημα το οποίο αμύνονται ισχυρές δυνάμεις του κράτους και άρα μια περιορισμένη δημοκρατία. Οι αρχηγοί των κομμάτων παρόλη την επιφάνεια του αποτελέσματος των εκλογών, θα πρέπει να κοιτάξουν στο κάτω μέρος και να ακούσουν τους εκλογείς ότι είναι έτοιμοι να εγκρίνουν μια λύση στο πλαίσιο της παρούσας ατζέντας των συνομιλιών και να το αξιοποιήσουν για να κερδίσουν διεθνή υποστήριξη έναντι στα παιχνίδια καταλογισμού ευθυνών που επιβάλλονται από τους ξένους.

πριο δεξιό και ο Πρόεδρος τον υποστήριξε, αλλά αύξησε τις ψήφους του.

Μπροστά σε ένα πολιτικό αδιέξοδο με το οποίο διακυβεύεται μια εθνική υπόθεση, οι άνθρωποι δεν μπόρεσαν

Εκλογές: Νίκη του συντηρητισμού

Συναίνεση για λύση το ζητούμενο της ιστορικής σιγμής

Χρυσόστομος Περικλέους

Το βράδυ των εκλογών μόλις άρχισε να μορφοποιείται το αποτέλεσμα, ο Παύλος Τσίμης (στο ΜΕΓΑ) έκαμε την εξής επιγραμματική όσο και εύστοχη παρατήρηση: «Η μόνη είδηση αυτών των εκλογών είναι πως δεν υπάρχει είδηση, δεν αλλάζει ουσιαστικά τίποτε.» Εδώ βρίσκεται πράγματι η ουσία της εκλογικής αναμέτρησης, στο ότι συντηρείται σχεδόν αναλλοίωτο το προεκλογικό πολιτικό

της Δημοκρατίας θα παραμείνει πρώτη προτεραιότητα η πάση θυσία διαφύλαξη αυτής της συνεργασίας, οπότε η λύση μπορεί να ...περιμένει (όπως αφέθηκε να περιμένει και το 2003) εφόσον το ΔΗΚΟ δεν πρόκειται να συναινέσει σε λύση ομοσπονδίας όπως αυτή προδιαγράφεται από τη συγκυρία.

Το αποτέλεσμα των εκλογών συνιστά επαναβεβαίωση του συντηρητισμού και ταυτόχρονα νίκη του ΑΚΕΛ ως του κατ'εξοχήν συντηρητικού κόμματος. Συντη-

των «πριγκίπων» του δημόσιου τομέα περιλαμβανομένης και της εφαρμογής του περιλάλητου Σχεδίου Υγείας, επιδεινώνει αντί να θεραπεύει τη σοβούσα κρίση. Στο πολιτικό πεδίο η συντήρηση και περαιτέρω όξυνση της αντιπαράθεσης, με σημεία αναφοράς τα διχαστικά σύνδρομα του παρελθόντος (πραξικόπημα, ΕΟΚΑ-Β, ιμπεριαλιστικές συνωμοσίες, ακόμη και το Μπούργκενστοκ και το δημοψήφισμα τα οποία αναγόρευσαν σε μπαμπούλα παρόλον που ξέρουν –

αλλά αποκρύπτουν- τις ευθύνες του Τάσου Παπαδόπουλου και του Δημήτρη Χριστόφια αντίστοιχα), απεμπόλησε τη μοναδική ευκαιρία της στήριξης Αναστασιάδη για τη δημιουργία ενός πλειοψηφικού ρεύματος προς την κατεύθυνση της ομοσπονδιακής λύσης κατά την περίοδο των συνομιλιών με τον Ταλάτ. Επιπλέον, η ακατανόητη εμμονή στην «κυπριακή ιδιοκτησία» και η άρνηση κάθε μεσολαβητικής προσπάθειας των ΗΕ και της ΕΕ, καθώς και το τράβηγμα στον χρόνο (το οποίο έχει την ερμηνεία του αλλά δεν είναι της ώρας), όλα αυτά συνιστούν μια κλασικά συντηρητική στάση που παραμένει αγκιστρωμένη σε ένα στάτους κβο που αγγίζει όλες τις εκφάνσεις της πολιτικής. Αυτή η από κάθε άποψη συντηρητική στάση του ΑΚΕΛ επιβραβεύθηκε με οριακή έστω αύξηση της εκλογικής του δύναμης από μια προφανώς συντηρητική πολιτική συμπεριφορά του εκλογικού σώματος.

Από την άλλη ο Δημοκρατικός Συναγερμένος επέδειξε αδυναμία ή ακόμα και απροθυμία να προχωρήσει με συγκεκριμένη στρατηγική στην υλοποίηση του νέου οράματος ενός σύγχρονου κεντροδεξιού ευρωπαϊκού κόμματος απαλλαγμένου από τις ιστορικές αγκυλώσεις, το οποίο εξήγγειλε ο Νίκος Αναστασιάδης μετά το δημοψήφισμα. Ιδιαίτερα, όταν άρχισε να εξαμιζείται η προοπτική της λύσης του Κυπριακού και ο Πρόεδρος εγκατέλειπε τις εντατικές με τον Ταλάτ κι

έμπαινε σε εντατικές με τον Κάρογιαν (Φεβ. 2010), εγκλωβίστηκε και ο Αναστασιάδης στο παιγνίδι της εξουσίας και, ενόψει των βουλευτικών εκλογών, στη λογική της πολυσυλλεκτικότητας, επιδεικνύοντας ασύμβατη με το εκσυγχρονιστικό όραμα ανοχή σε ζητήματα που άγγιζαν τις ευαισθησίες εθνικιστικών κύκλων, αφήνοντας στελέχη του Συναγερμού να συμπεριφέρονται με αχαλίνωτο λαϊκισμό και να ανατροφοδοτούν τα ιστορικά διχαστικά σύνδρομα. Έχασε, έτσι, μια μοναδική ευκαιρία για ανανέωση της πολιτικής με μια ορθολογική δημιουργική προσέγγιση που θα αποσπούσε τη συναίνεση ενός μεγάλου κοινωνικού ρεύματος το οποίο, σύμφωνα με πολλές ενδείξεις, έχοντας βαρεθεί την αμοραλιστική κομματοκρατία, αναζητά τον... «άγνωστο θεό». Απέτυχε λοιπόν και ο Αναστασιάδης να απευθυνθεί στο «τρίτο κόμμα» όσων έστρεψαν τη ράχη στους πολιτικούς. Απέτυχε ακόμα να προσελκύσει τους πολίτες που, παρότι απογοητευμένοι, ψήφισαν από συνήθεια το «κόμμα» τους γιατί δεν είχαν ισχυρά και πειστικά ερεθίσματα για μίαν άλλη επιλογή. Δεν μπόρεσε, έτσι, να δημιουργήσει ένα νέο πλειοψηφικό ρεύμα που να υπερβαίνει τις χωρίς όραμα κομματικές ηγεσίες του στάτους κβο. Αυτά λέγονται γιατί ο Νίκος Αναστασιάδης ήταν ο μόνος πολιτικός ηγέτης που αναδείχθηκε σε statesman το 2004 και έδειξε από τότε πως μπορεί να δικαιώσει αυτό τον τίτλο.

Υπό το φως της πιο πάνω ανάλυσης, το κυρίαρχο ζητούμενο της επομένης των εκλογών δεν είναι οι «συμμαχίες» και τα παιγνίδια εξουσίας για τις προεδρικές του 2013 αλλά η δημιουργία εκείνης της πολιτικής και κοινωνικής συναίνεσης που θα μας καταστήσει ικανούς να πάρουμε ιστορικές αποφάσεις για την επίλυση του Κυπριακού ενόψει της επικείμενης κορύφωσης των προσπαθειών της διεθνούς κοινότητας μετά τον Ιούνιο, πράγμα όμως που δεν φαίνεται στον ορίζοντα.

Καταληκτικά, μόνο με λύση επανένωσης της Κύπρου θα υπάρξει και η νέα δυναμική που θα ωθήσει προς οριστική υπέρβαση των ιστορικών αγκυλώσεων και πραγματική ανανέωση της πολιτικής μας ζωής.

τοπίο. Η πρωτιά του Δημοκρατικού Συναγερμού με την κατά δύο μονάδες μεγαλύτερη από το ΑΚΕΛ αύξηση των ποσοστών του, δεν αλλάζει ουσιαστικά τις προ των εκλογών κομματικές ισορροπίες. Παρά την κάποιον ενίσχυση του διπολισμού (ένα υγιές στοιχείο), διατηρείται ακόμα ο κακόφημος ρυθμιστικός ρόλος του ΔΗΚΟ, ο οποίος στρεβλώνει την πολιτική ζωή. Επιπλέον, το ΑΚΕΛ και το ΔΗΚΟ συντήρησαν μια εκλογική δύναμη που τους επιτρέπει να προχωρήσουν τον σχεδιασμό (που, με ελάχιστα μικρά διαλείμματα, πάει πίσω ως το 1978) για συνέχιση της εξουσίας και στην επόμενη πενταετία. Αυτό σημαίνει πως για το ΑΚΕΛ και για τον Πρόεδρο

ρητικού στο ιδεολογικό πεδίο όπου παραμένει αγκυλωμένο σε ιδεολογικά στερεότυπα του παρελθόντος. Συντηρητικού και στο πολιτικό πεδίο όπου παραμένει προσκολλημένο σε ιστορικές αγκυλώσεις του παρελθόντος και όπου δείχνει να έχει μοναδική έγνοια τη συντήρηση των παραδοσιακών δομών εξουσίας. Η εμμονή του στον κρατισμό (διόγκωση του δημόσιου τομέα κατά 5212 θέσεις την περίοδο Ιαν. 2008 – Δεκ. 2010 [βλ. Τμήμα Στατιστικής και Ερευνών]), σε συνδυασμό με περαιτέρω εξαχρείωση του πελατειακού κράτους και με παρωχημένα οικονομικά μοντέλα, καθώς και η αδυναμία του να πάρει αποφάσεις που αγγίζουν τα «κεκτημένα»

Ανακοίνωση δικοινοτικού φορέα «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΩΝ»

Ο δικοινοτικός φορέας «Φωνή Κυπρίων», συζήτησε την τρέχουσα κοινωνικοπολιτική κατάσταση και ιδιαίτερα την εξέγερση των τουρκοκυπρίων στο βόρειο τμήμα του νησιού, και κατέληξε στις ακόλουθες αποφάσεις:

1. Οι διαπραγματεύσεις για το Κυπριακό δεν παρουσιάζουν σημεία προόδου προς μια θετική κατάληξη. Καλούμε την κοινωνία των πολιτών να αναλάβει πρωτοβουλίες προς τα τοπικά και διεθνή κέντρα αποφάσεων ώστε να βοηθήσουν τις προσπάθειες για μια πολιτική συμφωνία στο Κυπριακό Πρόβλημα

2. Η Κυπριακή Προεδρία της ΕΕ πρέπει να θεωρηθεί ως μια ευκαιρία τόσο από την κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας όσο και από την κοινωνία των πολιτών, για να δημιουργηθεί δυναμική για την επίλυση του πολιτικού μας προβλήματος, ενεργώντας σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά θέ-

σμια και στο πνεύμα της πολιτικής και κοινωνικής συνοχής. Η Φωνή Κυπρίων καλεί την κοινωνία των πολιτών σε συνεργασία προκειμένου να δοθεί ένα ισχυρό μήνυμα σε όλους τους ενδιαφερόμενους ότι η Ευρώπη μπορεί να συμβάλει ενεργά για την επίλυση του Κυπριακού ζητήματος.

3. Πιστεύουμε ότι είναι απαραίτητη μία ρύθμιση η οποία θα εντάσσει την βόρεια Κύπρο στο πλαίσιο της Τελωνειακής Ένωσης της ΕΕ. Αυτό θα οδηγήσει σε υψηλά επίπεδα οικονομικής ολοκλήρωσης και αλληλεξάρτησης στο νησί και θα φέρει τις δύο κοινότητες πιο κοντά την μια στην άλλη και μαζί με τις χώρες της ΕΕ. Τα λιμάνια στην βόρεια Κύπρο θα πρέπει να λειτουργήσουν υπό την εποπτεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Τουρκία πρέπει να ανοίξει τα λιμάνια της σε πλοία υπό Κυπριακή σημαία. Αυτό θα ωφελήσει όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη. Η Κυπριακή Προεδρία της ΕΕ μπορεί να

αποτελέσει μια καλή ευκαιρία για υλοποίηση της de facto τελωνειακής ένωσης, δημιουργώντας οικονομική ολοκλήρωση που θα θέσει μια ισχυρή υποδομή για ομοσπονδιακή λύση.

4. Ο λαός της Κύπρου και ιδιαίτερα η νέα γενιά έχει χάσει την πίστη τους στο πολιτικό κομματικό σύστημα και έτσι απαξιώνεται η συμμετοχή των νέων στα κοινά. Η Φωνή Κυπρίων, αναλαμβάνει πρωτοβουλίες για να επιστήσει την προσοχή της διοίκησης του τόπου καθώς και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σχετικά με την ανάγκη βελτίωσης της ποιότητας ζωής των πολιτών της Κύπρου. Για το σκοπό αυτό θα αναλάβει πρωτοβουλίες για την ανάληψη δράσης που θα βελτιώσει την καθημερινή ζωή του λαού, π.χ. λειτουργία των συστημάτων τηλεφωνίας, οδική σήμανση και δημόσια έγγραφα στις επίσημες γλώσσες της Δημοκρατίας

5. Η Διαδηλώσεις Κοινωνικής Ύπαρξης στη βόρεια Κύπρο υπογραμμίζουν ότι η τουρκοκυπριακή κοινότητα έχει βαθιές ανησυχίες σχετικά με τη συνέχεια της ύπαρξης της και οι δημογραφικές αλλαγές στη βόρεια Κύπρο αποτελούν μια σοβαρή απειλή. Έτσι, εκτός και αν το κυπριακό πρόβλημα επιλυθεί επείγοντως, η ύπαρξη της τουρκοκυπριακής κοινότητας θα είναι υπό κίνδυνο και η μη-λύση μπορεί να οδηγήσει σε μόνιμη διαίρεση

6. Για άλλη μια φορά Φωνή Κυπρίων καλεί όλες τις ΜΚΟ και στις δύο κοινότητες να κάνουν ότι είναι δυνατόν για να ενθαρρύνουν τις ηγεσίες τους για σύντομη λύση. Επίσης καλεί τη διεθνή κοινότητα να χρησιμοποιήσει την επιρροή της για σύντομη λύση. Τώρα είναι η ώρα για μια Ενωμένη Ομοσπονδιακή Κύπρο.

Seçimler: Tutuculuğun Zaferi

Çözümüne razı olmak tarihsel anın gerekliliğidir

Hristostomos Perikleus

Seçim gecesinde sonuçlar şekil almaya başlar başlamaz, Mega Kanal'dan Pavlos Tsimas aşağıdaki özlü ve isabetli gözlemi yaptı: "Bu seçimlerin tek haberi yeni bir haberin olmamasıdır, temelde hiçbir şey

değişmedi." Ve gerçekten de seçimin özü burada yatmaktadır, yani, seçim öncesi manzara hemen hemen aynen kalmıştır. Demokratik Seferberlik Partisi (DISY)'nin AKEL'e kıyasla 2 puan daha fazla büyümesi seçim öncesi partiler dengesinde önemli bir değişiklik getirmemiştir. İki kutupluluğun bir miktar güçlenmiş olmasına rağmen, ki bu sağlıklı bir unsurdur, Demokratik Parti (DIKO) siyasi yaşamı tahrif eden düzenleyici rolünü muhafaza etmiştir. Buna ek olarak AKEL ve DIKO, önümüzdeki beş yıl içinde de siyasi iktidarı ellerinde bulundurma planını devam ettirecek seçmen gücünü korumuşlardır ki bu durum, birkaç kısa aralıklar dışında 1978'e kadar uzanmaktadır. Bu da, AKEL ve cumhurbaşkanı için en baştaki öncelik ne pahasına olursa olsun bu işbirliğini koruması demektir. Böylece çözüm 2003'te olduğu gibi bekleyebilir... Çünkü DIKO konjektürün belirlediği federal bir çözüme razı olmayacaktır.

Seçim sonuçları tutuculuğun teyit edilmesi ve AKEL'in de büyük oranda tutucu bir parti olarak zaferi olmuştur. Geçmişin ideolojik basamaklılığına mevzilenmiş olarak kalan ideolojik bir tutuculuk. Geçmişin tarihsel

durağanlığına bağlı kalan ve tek ilgilendiği şeyin geleneksel siyasi yapıları koruma görünümünde olduğu siyasi alanda da tutuculuk. Devletçilikte ısrar edilmesi (kamu sektörünün Ocak 2008 ile Aralık 2010 dönemi içinde 5212 istihdam yoluyla genişletilmesi [istatistik ve araştırma

dairesine bakınız]), zamanı geçmiş ekonomik modellerle birlikte müvekkil devletin giderek bozulması, kötü isim yapmış sağlık hizmeti planının dâhil, kamu sektöründeki "prens"lerin "kazanılmış avantajlar"ına dokunma konusunda karar alınamaması, devam eden krizi tedavi etmekten ziyade daha da derinleştirmektedir. Siyasi alanda çatışmanın geçmişin sendromlarıyla (darbe, EOKA-B, emperyalist komplolar ve hatta Tasos Papadopoulos ile Demetris Hristofyas'ın sorumluluklarını bildikleri, ancak gizledikleri halde öcü olarak tanımladıkları Burgenstock ve referandumu) bir işaret olarak muhafaza etmeleri ve daha da artırmaları, Talat'la görüşmelerde federal bir çözüme doğru siyasi bir çoğunluk iktidarı yaratmak için Anastasiadis'i destekleme konusunda var olan fırsatı elden çıkarmıştır. Buna ek olarak "Kıbrıslılara ait olması" konusundaki anlaşılmaz ısrar ve BM ile AB'nin tüm

arabuluculuk çabalarının reddedilmesi, zamanın uzatılması (ki bunun da yorumlanması var, ancak bunun yeri şimdi değil), politikanın tüm yönlerine dokunan bir statükoya bağlı kalan tüm bunlar klasik bir muhafazakar tutumu içerir. AKEL'in tüm bu muhafazakar tutumu gücünün seçmenlerin muhafazakar tutumuyla marjinal olarak artırılmasıyla ödüllendirilmiştir.

Öte yandan, Demokratik Seferberlik (DISY), Nikos Anastasiades'in referandumdan sonra duyurduğu tarihsel durağanlıktan kurtulmuş merkezi sağ modern bir Avrupalı partisi vizyonunu belirli bir stratejiyle uygulama yönünde ilerlemedeki yeteneksizliğini ve hatta isteksizliğini göstermiştir. Özellikle Kıbrıs konusundaki çözüm olasılığı buharlaşmaya başlayınca ve cumhurbaşkanı, Talat'la yürüttüğü görüşmeleri bırakarak Karoyan ile yoğun görüşmelere (Şubat 2010'da) girerken Anastasiades iktidar oyunu tuzağına kapılmış ve yaklaşan parlamento seçimleri ışığında çoklu kolektiflik mantığıyla, milliyetçi çevrelerin hassas oldukları hususlarda

betti ki birçok işaretlere göre ahlak dışı parti siyaset yorgun olan büyük bir toplumsal güç 'bilinmeyen tanrı'yı arıyor. Böylece, Anastasiades, politikacılara sırtlarını dönen "üçüncü partililere" hitap etmeyi başaramamıştır. Başka bir seçenek için yeterli güce ve ikna edici uyarılara sahip olmamaları nedeniyle ve düş kırıklığına uğramalarına rağmen sadece alışkanlıktan dolayı "parti"lerine verenleri bile kendi tarafına çekmeyi başaramamıştır. Böylece, yeni bir vizyona sahip olmayan statüko liderliklerini aşan yeni bir çoğunluk akımı yaratamamıştır. Bu, 2004'te devlet adamı olan tek politikacının Anastasiades olması nedeniyle söylenmiştir. Ve o zamandan bu yana, bu ünvana layık olduğunu göstermiştir.

Yukarıdaki tahlilin ışığında, seçimlerden sonraki esas görev, 2013'te yapılacak cumhurbaşkanlığı seçimi için "ittifaklar" ve iktidar oyunları değil, ufukta olmasına rağmen, Haziran'dan sonra uluslararası topluluğun en üst düzeye varan çabaları karşısında Kıbrıs konusunun çözümü konusunda tarihsel kararlar

modernleşme vizyonuyla bağdaşmayan bir hoşgörüyü DISY yetkililerinin aşırı popülizm yapmalarına ve tarihsel bölücü sendromları kızıştırılmalarına izin vermiştir. Uzlaşma bulma şansı da olan rasyonel bir yaklaşım yaratıcılığı olan yenileme politikası için eşsiz bir fırsatı bu şekilde Anastasiadis kay-

alabilmemizi sağlayacak siyasi ve sosyal konsensüsün yaratılması olmalıdır.

Sonuç olarak, sadece çözüm ve Kıbrıs'ın yeniden birleştirilmesiyle tarihsel durağanlığın tarihsel olarak son bulmasına ve siyasi yaşamımızın yenilenmesine yol açan yeni bir dinamik oluşacaktır.

İki-toplumlu KIBRISLILARIN SESİ Forum'un açıklaması

İki-toplumlu Kıbrıslıların Sesi Forum'u, özellikle adanın kuzeyindeki halkın başkaldırısı ve sosyo-politik durumu tartışarak aşağıdaki kararları üretmiştir:

1. Kıbrıs konusundaki görüşmeler sonuç verecek gibi görünmüyor. Sivil toplum örgütlerine, içte ve dışta ve uluslararası fikir üretin unsurların Kıbrıs Sorununa bir çözüm bulunması yönündeki çabalara yardımcı olmaları hususunda girişimlerde bulunmaları çağrısı yaparız.

2. Kıbrıs'ın AB Başkanlığı hem Kıbrıs Cumhuriyeti Hükümeti hem de sivil örgütler tarafından, Avrupa konuları uyarınca hareket edilerek politik ve sosyal uyum içerisinde politik sorunumuzun çözümüne

hız kazandıracak bir fırsat olarak değerlendirilmelidir. Kıbrıslıların Sesi, sivil toplum örgütlerine işbirliği içerisinde ilgililere Avrupa'nın Kıbrıs sorununa pro-aktif katkı yapabileceği sinyalinin verilmesi çağrısı yapmaktadır.

3. Kuzey Kıbrıs'ın bir düzenleme ile AB Gümrük Birliğine alınmasının gerekliliğine inanmaktayız. Bu, ada içerisinde ve AB ülkeleri ile ileri seviyede ekonomik entegrasyon ve bağımlılığa yol açarak iki toplumun yakınlaşmasını sağlayacaktır. Kuzey Kıbrıs'taki limanlar AB denetiminde çalıştırılmalıdır. Türkiye, limanlarını Kıbrıs bandıralı gemilere açmalıdır. Bu, tüm tarafların menfaatindedir. Kıbrıs'ın AB

başkanlığı döneminde gümrük birliğinin fiilen oluşturulması federal bir çözümün alt yapısını oluşturacak ekonomik entegrasyonu sağlayacaktır.

4. Kıbrıs halkı ve özellikle de genç nesillerin siyasi partilere olan inançlarını yitirmeleri nedeniyle ortak aktivitelere ilgi duymamaktadırlar. Kıbrıslıların Sesi, Kıbrıslıların hayatlarını iyileştirmek gerekliliğini yerel idarecilere ve AB topluluğuna duyurmak için girişim başlatacağıdır. Bu doğrultuda bazı girişim kararları alınmıştır. Örneğin; telefon sistemlerinin çalıştırılması, trafik işaretleri ve kamu yayınlarının cumhuriyetin resmi dillerinde yayınlanması.

5. Kuzey Kıbrıs'ta gerçekleştirilen Toplumsal Var Oluş mitingleri Kıbrıs Türk Toplumunun, var oluş endişesi ve kuzeydeki demografik yapının değişmesi ciddi tehlike arz etmektedir. Bu nedenle Kıbrıs sorununun acilen çözülmemesi halinde Kıbrıs Türk Toplumunun varlığı tehlikeye girecek ve çözümsüzlük de bölünmüşlüğü kalıcılaştırabilecektir.

6. Kıbrıslıların Sesi, bir kez daha iki toplumun STÖ'lerine liderlerini erken bir çözüme teşvik etmeleri çağrısı yapar. Ayrıca Uluslararası topumu da bir çözüm için nüfuzlarını kullanmaya davet ederiz. Birleşik Federal Kıbrıs'ın oluşturulma zamanı gelmiştir.

AKEL, Yeni Kıbrıs Partisi (YKP), Birleşik Kıbrıs Partisi(BKP), Kıbrıs Yeşiller Partisi, EDON, KTÖS, KTOEÖS, KTAMS, DAÜ-BİR-SEN, BES, ÇAĞ-SEN, Kıbrıs Türk Demokrasi Derneği (İngiltere), Makina Mühendisleri Odası (MMO), Elektrik Mühendisleri Odası (EMO), Çevre Mühendisleri Odası (ÇMO) ve Endüstri Mühendisleri Odası (ENMO), nükleer karşıtı hareketlerin Çernobil faciasının 25. yıldönümü olan 26 Nisan 2011 tarihini 'Avrupa Anti-Nükleer Eylem Günü' olarak Ledra Sokağının her iki tarafında Çernobil mağdurlarını anmak için muımlarıyla toplanıp insan bir zincir oluşturdu. Eylemin çağrı metni şöyle:

Nükleer tehlikesini dün Çernobil'de, bugün Fukushima'da yaşadık, Girne'nin kıyısından 90 km uzakta olan Akkuyu'da böyle bir senaryonun tekrarlanmaması için hiç bir gerekçe yok!

NÜKLEERE KARŞI İKİ TOPLUMLU EYLEM

İnsanlık, 11 Mart Cuma günü meydana gelen depremin neden olduğu tsunami ve karmaşanın dehşet verici sonuçlarından acı çekmekte olan Japonya'nın yaşadığı trajediyi büyük hüzün ve endişeyle takip ediyor.

İnsanlık, çokça reklamı yapılan nükleer santrallerin güvenli olduğu olgusunun şüpheye ne kadar açık olduğu konusunda dramatik bir şekilde bilinçleniyor. Bu bağlamda, Avrupa ve dünya kamuoyunun seferberlik içinde nükleer silahlara ve santrallere hayır demesinin önemi ve zorunluluğu gitgide artıyor.

Japonya'daki nükleer kaza, birçok ülkenin nükleer projelerine karşı küresel bir protestoya neden olmaktadır. Bu ülkelerden biri de, Kıbrıs'ın karşı sahilinde ve deprem kuşağı üzerinde olan Akkuyu'da bir nükleer santral inşa etmeyi planlayan Türkiye'dir.

Buraya inşa edilecek bir santralin hem normal faaliyeti sırasında hem de ciddi bir kaza sonucunda yayılacak olan radyasyon, yakında yaşayan insanlar dâhil tüm canlıla-

rın yaşam kalitesini tahrip edecektir. Doğu Akdeniz havzası çok geniş ve iç içe geçmiş bir ekosistemdir. Bir radyasyon sızıntısı ol-

ması durumunda santralin çevresindeki onlarca kilometrelik bir alan zarara uğrayacaktır.

Yirmi beş sene önce bugün meydana gelen Çernobil kazası hâlâ Karadeniz hav-

şumlar ve hastalıklar, aynı hatanın tekrarlanmasına izin vermemektedir. Japonya'nın bugün karşı karşıya kaldığı nükleer tehlike, dünyanın birçok bölgesi ve özellikle de Ecemiş fay hattı yakınında olduğu bilinen

Akkuyu için önemli bir örnektir.

Nükleer atıklar kendi başlarına etkileri yüzyıllar sürecektir büyük bir ekolojik faciadır, ve sızıntı tehlikesinin her zaman var olması nedeniyle kimse güvenli bir şekilde ortadan kaldırılabileceklerini iddia edemez. Nükleer atıkların ortadan kaldırılmasının maliyetinin çok yüksek olması, nükleer enerjinin ucuz bir kaynak olduğu yönündeki iddialara bir yanıt oluşturmaktadır. Ne bu maliyet ne de çevreye verdikleri zararın maliyeti hesaplanmaktadır. Gerçekten merak etmekteyiz: Kim nükleer atıkları on binlerce yıl topraklarında muhafaza etmek isteyebilir?

Unutma, nükleer güç tehlikelidir. Nükleer tehlikesini dün Çernobil'de, bugün Fukushima'da yaşadık, Girne'nin kıyısından 90 km uzakta olan Akkuyu'da böyle bir senaryonun tekrarlanmaması için hiç bir gerekçe yok!

Gelin, sesimizi çocuklarımızın geleceği için yükseltelim!

Οι οργανώσεις ΑΚΕΛ, Κόμμα Νέα Κύπρος (ΥΚΡ), Κίνημα Οικολόγων Περιβαλλοντιστών, Κόμμα Ενωμένη Κύπρος (ΒΚΡ), ΕΔΟΝ, ΚΤÖΣ, ΚΤΟΕÖΣ, ΚΤΑΜΣ, ΔΑÜ-ΒİR-SEN, ΒΕΣ, ÇΑĞ-SEN, Turkish Cypriot Association for Democracy (UK), Τ/Κ Επιμελητήριο Ηλεκτρολόγων Μηχανικών (ΕΜΟ), Τ/Κ Επιμελητήριο Βιομηχανικών Μηχανικών (ΕΝΜΟ), Τ/Κ Επιμελητήριο Μηχανολόγων Μηχανικών (ΜΜΟ), Τ/Κ Επιμελητήριο Περιβαλλοντικών Μηχανικών (ÇΜΟ), Friends of Nature, Green Action Group συμμετέχοντας στο κάλεσμα των αντιπυρηνικών κινημάτων ώστε η 26η Απριλίου 2011, η 25η επέτειος της τραγωδίας του Τσερνομπίλ, να γίνει μια «Ευρωπαϊκή αντιπυρηνική μέρα δράσης» διοργάνωσαν μια δικοινοτική δράση και στις δύο πλευρές της οδού Λήδρας. Δημιουργήθηκε μια ανθρώπινη αλυσίδα κρατώντας αναμμένα κεριά στη μνήμη των θυμάτων του Τσερνομπίλ. Το κείμενο του καλέσματος είχε ως εξής:

Η πυρηνική ενέργεια είναι επικίνδυνη – χθες στο Τσερνομπίλ, σήμερα στη Φουκουσίμα. Δεν υπάρχει ανάγκη για ένα παρόμοιο σενάριο αύριο μπορεί να γίνει στο Άκκιούγιου που είναι μόλις 90 χλμ. από τις ακτές της Κερύνειας!

ΔΙΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΠΥΡΗΝΙΚΑ

Η ανθρωπότητα παρακολουθεί με αγωνία το δράμα της Ιαπωνίας, που υποφέρει από τις συνέπειες του φοβερού σεισμού της Παρασκευής 11ης Μαρτίου, το παλιρροιακό κύμα που προκάλεσε και τις συνεπτακόλουθη καταστροφή.

Η ανθρωπότητα συνειδητοποιεί με δραματικό τρόπο ότι η πολυδιαφημιζόμενη ασφάλεια των πυρηνικών σταθμών είναι εξαιρετικά αμφίβολη. Έτσι, γίνεται πιο επιτα-

κτική η ανάγκη για μια νέα κινητοποίηση της ευρωπαϊκής και της παγκόσμιας κοινής γνώμης για το μηδενισμό των πυρηνικών όπλων και πυρηνικών σταθμών.

Το πυρηνικό ατύχημα στην Ιαπωνία δημιουργεί παγκόσμια κατακραυγή κατά των πυρηνικών προγραμμάτων πολλών χωρών. Μία από αυτές τις χώρες είναι η Τουρκία η οποία προγραμματίζει την ανέγερση πυρηνικού εργοστασίου στην περιοχή Άκκιουγιου,

μια ιδιαίτερα σεισμογενή περιοχή, απέναντι από τις ακτές της Κύπρου.

Η ραδιενέργεια κατά τη διάρκεια της κανονικής λειτουργίας ενός πυρηνικού σταθμού παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, αλλά και σε περίπτωση διαρροής από ατύχημα, θα καταστρέψει την ποιότητα ζωής όλων των ζωντανών πλασμάτων στην περιοχή, συμπεριλαμβανομένων και των ανθρώπων. Η λεκάνη της Ανατολικής Μεσογείου αποτελεί ένα γιγαντιαίο και αλληλεξαρτώμενο οικοσύστημα. Σε περίπτωση διαρροής ραδιενέργειας θα πληγούν άμεσα εκτάσεις πολλών εκατοντάδων χιλιομέτρων γύρω από τους πυρηνικούς σταθμούς.

Το ατύχημα στο Τσερνομπίλ, που συνέβηκε σαν σήμερα πριν από 25 χρόνια, ακόμα βασανίζει τους ανθρώπους και το περιβάλλον σε όλη τη λεκάνη της Μαύρης Θάλασσας. Οι χιλιάδες άνθρωποι που έχουν πεθάνει και τόσοι άλλοι που ακόμη γεννιούνται νεκροί ή με διάφορες ασθένειες λόγω της ραδιενέργειας που απελευθερώθηκε στην ατμόσφαιρα, δεν αφήνουν κανένα περιθώριο να επαναληφθεί ξανά το ίδιο λάθος. Ο πυρηνικός κίνδυνος που αντιμετωπίζει σήμερα η Ιαπωνία μπορεί να επαναληφθεί σε πολλές περιοχές του κόσμου και ειδικά στο

Άκκιουγιου, που βρίσκεται πολύ κοντά σε επικίνδυνο σεισμικό ρήγμα.

Τα πυρηνικά απόβλητα αποτελούν από μόνα τους περιβαλλοντική καταστροφή που θα διαρκέσει για αιώνες. Κανείς δεν μπορεί να πει με βεβαιότητα ότι υπάρχει ασφαλής τρόπος διάθεσης τους, αφού ο κίνδυνος των διαρροών πάντοτε θα υπάρχει. Το κόστος της διαχείρισης των πυρηνικών αποβλήτων είναι πολύ μεγάλο και αυτό διαφεύγει τις θεωρίες ότι η πυρηνική ενέργεια αποτελεί φτηνή πηγή ενέργειας. Είναι γιατί δεν υπολογίζουν το κόστος αυτό, ούτε το κόστος των περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Εμείς ειλικρινά αναρωτιόμαστε, ποια περιοχή θα θέλει να φιλοξενήσει για μερικές δεκάδες χιλιάδες χρόνια πυρηνικά απόβλητα θαμμένα στο έδαφός της;

Μην ξεχνάτε, η πυρηνική ενέργεια είναι επικίνδυνη – όπως χθες ζήσαμε το Τσερνομπίλ, σήμερα τη Φουκουσίμα και αύριο μπορεί να είναι το Άκκιούγιου! Ο Πυρηνικός Σταθμός Ενέργειας που έχει προγραμματιστεί για το Άκκιουγιου είναι μόλις 90 χλμ. από τις ακτές της Κερύνειας!

Ας υψώσουμε μαζί τη φωνή μας για το μέλλον των παιδιών μας...